

[Statsministeren.]

at kalde sig folkets regering. Det ville såmænd ikke engang det kommunistiske parti have nogen ret til at sige.

Det, jeg sagde, var, at en regering ikke skal være regering for en bestemt gruppe. Det er venstre-regeringens bestræbelse at være en regering for alle grupper, at se på helheden og ikke på en enkelt klasses eller gruppes interesser. Hr. Knud Jespersen vil heroverfor prøve at genoplive et klassekampsmonster, som efter min overbevisning er forældet. Det hører hjemme i de agitatoriske slagords verden.

Hr. Jens Møllers ord om, at vi vel skal spare, men at der måske skal gives større støtte på nogle områder, kan jeg tilslutte mig. Det er ikke regeringens ønske at spare efter en lineal, men efter en grundig overvejelse af enkelthederne.

Det ærede medlem hr. Patursson havde for første gang ordet i folketinget. Jeg byder ham velkommen og vil sige, at jeg lyttede med stor interesse til de bemærkninger, han fremsatte. Jeg vil gerne komme med et par kommentarer til dele af hans tale.

For det første de forfatningsmæssige problemer. Hr. Patursson foreslog, at man skulle stræbe efter at få gennemført en virkelig fri forfatning for Færøerne. „Sovepu-deordningen må væk“, sagde han. Det har været de skiftende danske regeringers opfattelse, at hjemmestyreloven fra 1948 har været et godt grundlag for en positiv udvikling af forholdet mellem Færøerne og Danmark. Den vurdering er jeg enig i. Man har altid fra dansk side været og vil fortsat være rede til at imødekomme det færøske hjemmestyres ønsker om ændringer i hjemmestyreloven. Sådanne ønsker er imidlertid ikke fremkommet, og hjemmestyreloven rummer da også mange uudnyttede muligheder for en videregående færøsk selvbestemmelse.

For det andet om de udenrigspolitiske problemer. Regeringen arbejder på dette område nøje sammen med det til enhver tid siddende landsstyre. Der stiles mod løsninger, som efter regeringens og landsstyrets samstemmende opfattelser tjener de færøske interesser bedst muligt. Som eksempel på dette samarbejde kan nævnes det multilaterale arrangement om fiskeriet i farvandene omkring Færøerne, der gælder fra 1. januar i år.

Og for det tredje de færøske finansieringsproblemer. Som jeg nævnte i min redegørelse, er regeringen opmærksom på de vanskeligheder, der følger af den relativt ensidige erhvervs sammensætning på Færøerne, men der stilles som bekendt også fra dansk side offentlige midler til rådighed til finansiering af den færøske industris udvikling. Den færøske industrifond har gennem investeringsfonden for Færøerne fået stillet midler til rådighed, midler, som efter de oplysninger, jeg har, ikke er blevet fuldt udnyttet.

Derudover giver egnsudviklingsloven mulighed for tilskud og udlån til finansiering af færøske investeringer, og med hensyn til de offentlige investeringer på Færøerne er den danske stat bidragyder, ikke blot når der er tale om fælles anlæg, men også når det gælder investeringer inden for områder, som hjemmestyret har overtaget som særanlæg, f. eks. veje, telefonvæsen og elværker.

Jeg siger til sidst: regeringen vil gøre sit til, at det gode samarbejde med de færøske folketingsmedlemmer, som der er tradition for her i tinget, kan opretholdes ved siden af samarbejdet med landsstyret.

Endelig skal jeg sige et par ord om regeringens holdning i almindelighed til arbejdet. Hr. Kjeld Olesen gav udtryk for, at regeringen havde været mere partitaktisk end formidlende, og hr. Poul Westergaard mente, at en magistratsregering havde været det rigtige, og at når man nu havde fået en venstre-regering, så burde den fungere som en magistratsregering. Han var ked af, at han kunne genkende så mange forslag fra venstres valgkamp i regeringens oplæg. Det skal han ikke være. Det viser kun, at der ikke er noget i vejen med hans opfattelses-evne. Et par dagblade har været inde på den samme tankegang. Et dagblad mente, at jeg skulle have taget fejl af mine mapper, den med valgtaler og så den med regeringens erklæring. Et andet dagblad — det var Aktuelt — skrev, at jeg havde fremlagt et regeringsprogram, der til forveksling ligner venstres valgprogram. Det har Aktuelt ret i, men bør det ikke være sådan? Mon ikke vælgerne er trætte af, at partierne siger ét i valgkampen og noget andet, hvis de kommer i regering? Når så en regering af ét parti er dannet, er det da det eneste hæderlige og rigtige, at den lægger sit eget program frem.